

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 300

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 6 mai 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 138 din 8 aprilie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. c) teza întâi și lit. d), art. 17 alin. (1) și (5), art. 22, 38, art. 59 alin. (4) și (5) și ale art. 40 ¹ din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare	1-4	445.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor privind organizarea și desfășurarea activității de codificare a articolelor de înzestrare din domeniul apărării....	4-8
		453.	— Hotărâre privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a aparatelor consumatoare de combustibili gazoși	8-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 138

din 8 aprilie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. c) teza întâi și lit. d), art. 17 alin. (1) și (5), art. 22, 38, art. 59 alin. (4) și (5) și ale art. 40¹ din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stăngu — judecător
Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent șef

completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romtrade Star Import Export” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.614/1999 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. c) teza întâi și lit. d), art. 17 alin. (1) și (5), art. 22, 38, art. 59 alin. (4) și (5), art. 78 și 79 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 7.614/1999, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. c) teza întâi și lit. d), art. 17 alin. (1) și (5), art. 22, 38, art. 59 alin. (4) și (5), art. 78 și 79 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Romtrade Star Import Export” — S.R.L. din București într-o cauză comercială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16, art. 49, art. 134 alin. (2) lit. a) și ale art. 135 alin. (6), întrucât aduc atingere existenței drepturilor debitorului de a-și conduce activitatea și restrâng dreptul de proprietate în afara limitelor constituționale. De asemenea, consideră că prin ridicarea dreptului debitorului de a-și conduce activitatea nu se mai asigură libertatea comerțului, fiind înfrânt în același timp și principiul constituțional al inviolabilității proprietății, deoarece bunurile suferă un proces de uzură fizică și morală ca urmare a neexercitării activității comerciale și nu pot fi amortizate. Autorul excepției mai susține că prin textele de lege criticate se creează o situație de inechitate între administratori și ceilalți acționari, în ceea ce privește posibilitatea de înstrăinare a acțiunilor sau a părților sociale.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială și-a exprimat opinia asupra excepției în urma solicitării Curții Constituționale, în sensul că aceasta este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. În acest sens, arată că suspendarea dreptului debitorului de a-și conduce activitatea trebuie privită în contextul rațiunii întregii proceduri a reorganizării judiciare și a falimentului, care este determinată tocmai de managementul defectuos al debitorului care a generat starea sa de insolvență și care urmărește realizarea drepturilor creditorilor. De asemenea, consideră că interdicția de înstrăinare a părților sociale sau a acțiunilor de către administrator nu creează o situație de inechitate a acestuia în raport cu ceilalți acționari, fiind concepută, în fapt, doar ca o măsură de protecție pentru aceștia din urmă care nu au putut cunoaște situația reală a societății și nu au putut anticipa, în consecință, profitul pe care l-ar fi putut obține din vânzarea participațiilor la un moment dat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 lit. c) teza întâi și lit. d), art. 17 alin. (1) și (5), art. 22, 38, art. 59 alin. (4) și (5), ale art. 78 și 79 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999. Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 64/1995 a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002, ordonanță aprobată și modificată prin Legea nr. 82/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003. Conform art. II al acestei ordonanțe, „prezenta ordonanță intră în vigoare după 180 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. III, care intră în vigoare la data publicării”. Așadar, art. I din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 a intrat în vigoare la 1 august 2002, dispozițiile legale criticate având următoarea redactare:

— Art. 10 alin. (1) lit. c) și d): „(1) *Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt: [...]*

c) desemnarea, prin hotărâre, a administratorului sau a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestora, controlul asupra activității lor și, dacă este cazul, înlocuirea lor;

d) judecarea cererilor de a se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;“

— Art. 17 alin. (1) și (5): „(1) *În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator — persoană fizică sau societate comercială —, stabilindu-i și remunerația, indiferent dacă, prin hotărârea de deschidere a procedurii sau ulterior, judecătorul-sindic desemnase un administrator. [...]*

(5) Dacă creditorii nu decid desemnarea unui administrator, judecătorul-sindic poate dispune, în aceeași zi, printr-o încheiere, desemnarea unui administrator, dacă nu fusese desemnat de acesta un administrator prin hotărârea de deschidere a procedurii sau ulterior.“

— Art. 22: „(1) *În cazul în care dispune trecerea la faliment, judecătorul-sindic va desemna un lichidator, aplicându-se, în mod corespunzător, art. 17, 19, 20, 21 și art. 69 alin. (4).*

(2) Atribuțiile administratorului încetează la momentul stabilirii atribuțiilor lichidatorului de către judecătorul-sindic.

(3) Poate fi desemnat lichidator și administratorul desemnat anterior.“

— Art. 38: „(1) *După ce s-a dispus deschiderea procedurii potrivit art. 31, este interzis administratorilor societății comerciale, sub sancțiunea nulității, să înstrăineze, fără acordul judecătorului-sindic, acțiunile sau părțile lor sociale, deținute la debitorul care face obiectul acestei proceduri.*

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor sau a părților sociale, potrivit alin. (1), în registrele speciale de evidență sau în conturile înregistrate electronic.“

— Art. 59 alin. (4) și (5): Alineatul (4) a fost abrogat.

„(5) *Nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (1), (1¹), respectiv (1²) conduce la decăderea părților respective din dreptul de a depune un plan de reorganizare și, ca urmare, la trecerea, din dispoziția judecătorului-sindic, la faliment.“*

Articolele 78 și 79 au fost abrogate.

Prin art. I pct. 42 al Ordonanței Guvernului nr. 38/2002 a fost însă introdus art. 40¹, care menține soluția legislativă din textele abrogate, în următoarea redactare:

— Art. 40¹: „(1) *Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare — constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea —, dacă acesta nu și-a declarat, în condițiile art. 26 alin. (1) lit. f) sau, după caz, art. 32 alin. (1), intenția de reorganizare.*

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin. (1) sunt aplicabile și bunurilor pe care debitorul le-a dobândi ulterior deschiderii procedurii.

(3) Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului o dată cu desemnarea unui administrator, indicând totodată și condițiile de exercitare a acestuia.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului.

(5) *Creditorii, comitetul creditorilor, comitetul asociațiilor/acționarilor, camera de comerț și industrie teritorială sau, după caz, asociația cooperatistă teritorială, respectiv națională, poate oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de administrare, având ca justificare pierderile continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.*

(6) *Judecătorul-sindic va examina în termen de 15 zile o astfel de cerere, într-o ședință la care vor fi citați debitorul, creditorii, administratorul, comitetul creditorilor, comitetul asociațiilor/acționarilor și camera de comerț și industrie teritorială sau, după caz, asociația cooperatistă teritorială, respectiv națională.*

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*”

— Art. 49: „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.*”

— Art. 134 alin. (2) lit. a): „*Statul trebuie să asigure:*

a) *libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție*”;

— Art. 135 alin. (6): „*Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate aduc atingere existenței drepturilor debitorului de a-și conduce activitatea și de a administra bunurile, încălcând astfel dispozițiile constituționale privitoare la restrângerea unor drepturi sau libertăți. Se consideră, de asemenea, că, prin efectul acestei atingeri aduse drepturilor debitorului, sunt afectate implicit și principiile constituționale ale libertății comerțului și inviolabilității proprietății. De asemenea, se susține că, prin interzicerea dreptului administratorului de a înstrăina acțiunile sau părțile sociale pe care le deține la societatea debitoare, se creează un regim discriminator între diferiții acționari ai societății debitoare.

Analizând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. c) teza întâi și lit. d), art. 17 alin. (1) și (5), art. 22 și ale art. 40¹ (articol ce preia soluția legislativă cuprinsă în art. 78 și 79, abrogate prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002), Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Aceste texte de lege nu numai că nu încalcă dispozițiile constituționale invocate, ci, dimpotrivă, sunt conforme cu litera și spiritul acestora, ele având ca finalitate ridicarea dreptului de a-și conduce activitatea pentru debitorul față de care s-a declanșat procedura de reorganizare și faliment și care suferă pierderi continue din averea sa ori se află în situația în care nu există probabilitatea de realizare a unui plan rațional de activitate și încredințarea acestei administrări unui administrator sau lichidator, după caz. Astfel, referitor la invocarea încălcării art. 49 din Constituție, se constată că acest text nu are incidență în cauză, întrucât dreptul comerciantului de a-și conduce activitatea nu este unul dintre drepturile și libertățile fundamentale prevăzute în titlul II din Constituție, la care se referă art. 49. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 45 din 7 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295

din 5 iunie 2001. Prin această decizie s-a mai reținut că „posibilitatea de a ridica dreptul debitorului de a-și conduce activitatea se înscrie în reglementările menite să asigure îndeplinirea obligației statului de a ocroti libertatea comerțului, concurența loială și condițiile necesare pentru valorificarea tuturor factorilor de producție”.

De asemenea, Curtea constată că textele legale criticate sunt constituționale și în raport cu art. 135 alin. (6) din Constituție, deoarece se operează numai o indisponibilizare a bunurilor, care nu afectează în esență dreptul de proprietate al debitorului. De altfel, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la acest aspect prin Decizia nr. 224 din 3 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 26 septembrie 2001, în sensul că inviolabilitatea proprietății trebuie înțeleasă „în condițiile legii”, așa cum de altfel stabilește și art. 135 alin. (6) din Constituție.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (4), Curtea constată că aceasta a devenit inadmisibilă, deoarece, ulterior sesizării Curții Constituționale, aceste dispoziții legale au fost abrogate prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002.

În ceea ce privește critica referitoare la art. 59 alin. (5), Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra acestui text prin Decizia nr. 229 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 1 martie 2001. Cu acel prilej s-a reținut că dispozițiile Legii nr. 64/1995, republicată, sunt de natură procedurală, așa cum de altfel rezultă chiar din titlul legii: „privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului”. Or, potrivit dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție, „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”. Așa fiind, întră în atribuția exclusivă a legiuitorului stabilirea normelor procedurale, inclusiv a termenelor în care trebuie îndeplinite anumite acte procedurale, pentru ca acestea să producă efecte. O normă procedurală poate să aducă atingere unor prevederi constituționale în cazul în care împiedică sau îngreunează exercitarea unor drepturi sau libertăți consacrate de Constituție. În speța de față însă nu aceasta este situația, pentru că societatea comercială ajunsă în incapacitate de plată, la fel ca oricare persoană legată printr-un interes de această stare, are la dispoziție timp suficient spre a elabora și a depune un eventual plan de reorganizare ori de lichidare. Această perioadă se întinde până la introducerea cererii în justiție și deschiderea procedurii acesteia, precum și după deschiderea acesteia, până la afișarea tabelului definitiv al creanțelor, așa cum prevede art. 59 alin. (1) lit. a), potrivit noii redacții rezultate prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002. În aceeași decizie a Curții Constituționale s-a mai arătat că o reglementare care ar prevedea prelungirea *sine die* a termenului în care se poate depune un eventual plan de organizare sau de lichidare ar fi de natură să determine persistența incertitudinii și tergiversarea rezolvării litigiilor, ceea ce ar leza, în mod evident, interesele legitime ale celorlalte părți. De altfel, tocmai dispozițiile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție creează în sarcina statului obligația de a asigura crearea unui cadru favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, iar aceste dispoziții îi vizează, deopotrivă, pe toți agenții economici, atât pe debitori, ale căror datorii trebuie executate în condițiile legii, cât și pe creditori, față de care se impune crearea condițiilor corespunzătoare pentru recuperarea creanțelor. De asemenea, s-a mai reținut că nerezuolvarea situațiilor de insolvabilitate poate leza interesele generale ale societății comerciale, întrucât aceasta determină existența în lanț a arieratelor, diminuarea capacității de plată și afectează implicit posibilitatea continuării activității altor agenți economici, având efecte și asupra realizării veniturilor bugetului public național. În sfârșit, s-a mai

arătat că nu este întemeiată nici susținerea privind eventuala lezare a drepturilor și intereselor persoanelor care, din cauza unor împrejurări obiective, nu au putut depune planul de organizare înăuntrul termenului de decădere, deoarece acestora le sunt aplicabile dispozițiile art. 103 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora neîndeplinirea actului de procedură în termenul prevăzut de lege atrage decăderea, „afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei”. Așadar, acel act procedural poate fi valabil îndeplinit în termen de 15 zile de la data încetării cauzei care a împiedicat îndeplinirea sa. Pentru considerentele arătate mai sus, critica de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale nu poate fi reținută nici prin raportare la art. 135 alin. (6) din Constituție.

Întrucât în cauza de față nu au fost aduse elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluțiile anterioare își păstrează valabilitatea.

În ceea ce privește dispozițiile art. 38 din Legea nr. 64/1995, republicată, care instituie o interdicție pentru administratorul care deține acțiuni sau părți sociale la societatea debitoare de a le înstrăina, Curtea observă că aceste reglementări sunt chemate să asigure protejerea creditorilor. Potrivit art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, statul are obligația de a asigura, printre altele, crearea unui cadru favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, fapt ce vizează, deopotrivă, pe toți agenții economici, atât pe debitori, ale căror datorii trebuie executate în condițiile legii, cât și pe creditorii, față de care statul trebuie să creeze condiții adecvate pentru recuperarea creanțelor.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6), al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA,

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. c) teza întâi și lit. d), art. 17 alin. (1) și (5), art. 22, 38, art. 40¹ și art. 59 alin. (5) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romtrade Star Import Export” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.614/1999 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

II. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (4) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 aprilie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Normelor privind organizarea și desfășurarea activității de codificare a articolelor de înzestrare din domeniul apărării

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele privind organizarea și desfășurarea activității de codificare a articolelor de înzestrare din domeniul apărării, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Pașcu

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 10 aprilie 2003.
Nr. 445.

N O R M E

privind organizarea și desfășurarea activității de codificare a articolelor de înzestrare din domeniul apărării

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Scopul și principiile elaborării

Art. 1. — Prezentele norme au drept scop stabilirea cadrului legal de desfășurare a activității de codificare a articolelor de înzestrare din domeniul apărării și de realizare a condițiilor de implementare a Sistemului de codificare NATO în cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 2. — Sistemul de codificare NATO poate fi adoptat și de alte instituții în condițiile stabilite de prezentele norme.

Art. 3. — Principiile care stau la baza organizării activității de codificare a articolelor de înzestrare din domeniul apărării rezultă din caracterul internațional al Sistemului de codificare NATO, și anume:

a) fiecare țară este reprezentată de o structură unică, ce asigură managementul activității de codificare a articolelor de înzestrare din domeniul apărării, denumită *Biroul Național de Codificare*;

b) Biroul Național de Codificare codifică articolele de înzestrare realizate în propria țară, inclusiv cele destinate exportului, chiar și în cazul în care nu sunt folosite de armata țării producătoare;

c) fiecărui articol de înzestrare îi sunt asociate o identificare, ceea ce presupune o denumire și o descriere, și, respectiv, un „cod NATO“;

d) toate țările afiliate la Sistemul de codificare NATO utilizează sistemul unitar de clasificare și identificare a articolelor de înzestrare descris în acordurile de standardizare NATO STANAG-3150 și STANAG-3151.

Art. 4. — Autoritatea națională în domeniul codificării articolelor de înzestrare din domeniul apărării este Ministerul Apărării Naționale, prin structura sa specializată, Biroul Național de Codificare.

Art. 5. — În vederea implementării Sistemului de codificare NATO, Biroul Național de Codificare din Ministerul Apărării Naționale emite norme și reglementări specifice.

SECȚIUNEA a 2-a

Definiții

Art. 6. — În sensul prezentelor norme, prin următoarele sintagme se înțelege:

a) *Comitetul Aliat 135* — Grupul NATO al Directorilor Naționali pentru Codificare, structură care asigură managementul Sistemului de codificare NATO;

b) *Sistemul de codificare NATO* — set de reguli și proceduri, proiectat special pentru forțele armate, ce permite țărilor utilizatoare să constituie, să actualizeze și să schimbe, utilizând mijloace informatice, baze de date referitoare la articolele de înzestrare din evidență, în scopul gestionării riguroase a resurselor;

c) *Birou Național de Codificare* — structura operațională centrală care asigură managementul activității de codificare a articolelor de înzestrare din domeniul apărării la nivel național, responsabilă de implementarea, utilizarea, întreținerea și dezvoltarea Sistemului de codificare NATO, de realizarea și menținerea bazei de date naționale cu articole de înzestrare din domeniul apărării, denumită *Fișierul general cu articole*, și abilitată să atribuie coduri NATO pentru articolele de înzestrare fabricate în țară. Este interfața obligatorie, în domeniul codificării, cu armatele țărilor

membre NATO sau afiliate la sistem, și reprezintă țara în Comitetul Aliat 135, fiind responsabilă de aplicarea procedurilor naționale și internaționale în domeniul codificării articolelor de înzestrare;

d) *codificarea articolelor de înzestrare din domeniul apărării* — totalitatea activităților și proceselor unitare desfășurate pentru denumirea, clasificarea, identificarea și alocarea codurilor NATO unice. Atribuirea codului garantează stabilirea unei identități unice, lipsită de echivoc, pentru fiecare articol de înzestrare și permite difuzarea acestuia către structurile utilizatoare interesate, conform regulilor și procedurilor Sistemului de codificare NATO;

e) *cod NATO* — reprezintă entitatea de bază a Sistemului de codificare NATO, fiind un șir format din 13 caractere numerice, atribuit, în urma desfășurării activității de codificare, unui singur articol de înzestrare și care permite identificarea completă a acestuia;

f) *cod agent economic* — cod alfanumeric format din 5 caractere, atribuit de Biroul Național de Codificare agenților economici din propria țară;

g) *agent economic* — persoană juridică ce își desfășoară activitatea potrivit actelor normative în vigoare, având ca obiect de activitate cercetarea, proiectarea, producția și/sau comercializarea de articole de înzestrare și servicii destinate forțelor armate și care are alocat un cod agent economic;

h) *articol de înzestrare din domeniul apărării* — concept de bază cu care operează Sistemul de codificare NATO; înglobează toate articolele de producție ce au cel puțin ansamblul de caracteristici descrise în proiectul de identificare în baza cărora răspund unei necesități de înzestrare, conferindu-i caracterul unic ce îl diferențiază de oricare alt articol. Conceptul de articol de înzestrare poate fi reprezentat de un articol din producția internă sau din import, aflat în înzestrare sau care urmează a fi achiziționat de armată și poate corespunde:

- unui articol de producție unic;
- unui articol de producție conceput special pentru un utilizator, fabricat în baza unei specificații tehnice proprii;
- unui articol din producția curentă, modificat la cererea unui utilizator;
- mai multor articole de producție diferite, dar care răspund aceleiași necesități de înzestrare;

i) *articol de producție* — o piesă sau un reper identificat fără ambiguitate la un fabricant, printr-o referință unică, conform unui desen de execuție și/sau unor specificații tehnice și care corespunde criteriilor de asigurare a calității.

CAPITOLUL II

Organizarea și desfășurarea activității de codificare a articolelor de înzestrare din domeniul apărării

Art. 7. — (1) Datele necesare pentru codificare se obțin în baza contractelor de achiziții încheiate de Ministerul Apărării Naționale cu agenții economici naționali sau străini, prin introducerea în acestea a unei clauze contractuale de codificare sau a unui instrument contractual echivalent, care stipulează următoarele:

a) obligația furnizorului de a transmite Biroului Național de Codificare, la termenele prevăzute în contract, datele necesare pentru codificarea articolelor de înzestrare care fac obiectul contractului;

b) responsabilitatea furnizorului de a obține de la subfurnizori sau fabricanți primari datele respective și de a le transmite Biroului Național de Codificare;

c) obligația furnizorului de a transmite Biroului Național de Codificare toate informațiile necesare actualizării datelor de codificare referitoare la modificările survenite în

identificarea sau fabricarea articolelor de înzestrare ce fac obiectul clauzei contractuale de codificare;

d) obligația furnizorului de a proba, prin intermediul certificatului de recepționare a datelor de codificare, îndeplinirea cerințelor clauzei contractuale de codificare pentru finalizarea contractului.

(2) Informațiile tehnice extrase din documentațiile fabricantului în scopul executării codificării pot fi folosite numai în operațiuni de codificare între autorități guvernamentale naționale și internaționale. În eventualitatea în care o parte a acestora are caracterul de secret comercial, informațiile de acest fel nu vor fi difuzate în afara structurilor guvernamentale fără acordul scris al agentului economic respectiv.

(3) Cu excepția situațiilor în care contractul prevede altă formă de livrare a datelor tehnice, acestea sunt prezentate sub formă de proiect de identificare, întocmit de către furnizor.

(4) Identificările elaborate trebuie să țină cont de modificările survenite în fabricația articolului și de denumirea sau referințele acestuia pe perioada derulării contractului.

(5) Prețul elaborării proiectului de identificare va fi menționat, pe părți componente, în oferta de codificare de ansamblu a echipamentului livrat, remisă autorității contractante după lansarea cererii de ofertă.

(6) Condițiile de livrare, respectiv de plată, a datelor tehnice cerute pentru identificarea articolelor de înzestrare trebuie să fie incluse în toate contractele de achiziții.

(7) Toate contractele de achiziții încheiate de autoritățile contractante din Ministerul Apărării Naționale vor conține o clauză contractuală referitoare la furnizarea datelor tehnice pentru identificarea articolelor de înzestrare în cadrul Sistemului de codificare NATO, conform modelului prezentat în anexa nr. 1. Clauza poate fi înlocuită de instrumente contractuale echivalente, atât timp cât este garantată livrarea propriu-zisă a documentației.

Art. 8. — (1) Din punctul de vedere al rolului pe care îl au în cadrul activității de codificare a articolelor de înzestrare din domeniul apărării se disting două tipuri de agenți economici:

a) furnizori de servicii de codificare, conform procedurilor Sistemului de codificare NATO, care realizează documentații tehnice specifice în beneficiul furnizorilor de articole de înzestrare;

b) furnizori de articole de înzestrare, care realizează prin mijloace proprii documentațiile tehnice specifice.

(2) Ambele tipuri de agenți economici menționate trebuie să fie acreditate de Biroul Național de Codificare pentru efectuarea activităților tehnice cerute de Sistemul de codificare NATO.

(3) Autoritatea națională de codificare evaluează, acordă, respinge sau retrage acreditarea agenților economici de a elabora documentații specifice în conformitate cu procedurile Sistemului de codificare NATO.

(4) Agenții economici acreditați primesc suportul tehnic necesar desfășurării activității de la Biroul Național de Codificare.

Art. 9. — (1) Biroul Național de Codificare prestează servicii de codificare, contra cost, agenților economici. Serviciile prestate de Biroul Național de Codificare sunt prezentate în anexa nr. 2. Costurile serviciilor se stabilesc prin echivalență cu cele practicate de birourile naționale de codificare ale statelor membre NATO. Veniturile realizate din prestarea acestor servicii se virează la bugetul de stat.

(2) Biroul Național de Codificare organizează și desfășoară activitatea de pregătire a personalului instituțiilor și agenților economici în domeniul codificării articolelor de înzestrare conform Sistemului de codificare NATO.

Art. 10. — Pentru a putea încheia un contract de achiziții cu Ministerul Apărării Naționale, furnizorul trebuie să obțină în prealabil codul de agent economic acordat de Biroul Național de Codificare.

Art. 11. — Modalitățile de acreditare a agenților economici, precum și acordarea codului de agent economic se stabilesc de Biroul Național de Codificare, conform procedurilor Sistemului de codificare NATO.

Art. 12. — Adoptarea Sistemului de codificare NATO de către alte instituții se face în urma semnării unui acord cu Ministerul Apărării Naționale reprezentat de Biroul Național de Codificare, prezentat în anexa nr. 3.

Art. 13. — În afara informațiilor asociate codului NATO conform procedurilor Sistemului de codificare NATO, baza de date cu articole de înzestrare va include echivalențe cu codurile articolelor respective acordate conform celorlalte sisteme de codificare sau clasificare autorizate, urmând a se respecta prevederile actelor normative prin care acestea au fost aprobate.

Art. 14. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentele norme.

*ANEXA Nr. 1
la norme*

CLAUZA CONTRACTUALĂ DE CODIFICARE referitoare la furnizarea datelor tehnice pentru identificarea articolelor de înzestrare

Textul clauzei este prevăzut în anexa A din STANAG 4177, prezentat în anexa C a Manualului NATO de codificare, AcodP-1, și nu face obiectul negocierii.

(1) În această clauză:

a) *autoritate de codificare* reprezintă Biroul Național de Codificare (BNC) aparținând țării în care a fost proiectat și/sau realizat articolul de înzestrare care face obiectul prezentului contract;

b) *autoritate contractantă* este o structură abilitată să execute activități de achiziții pentru Ministerul Apărării Naționale;

c) *date tehnice* reprezintă desenele de execuție, standardele (normele), specificațiile și întreaga formă de documentație de ordin tehnic care pot ajuta la diferențierea clară a unui articol de înzestrare de altele, necesare pentru identificarea completă a articolelor desemnate de autoritatea

contractantă pentru asigurarea mentenanței echipamentului ce face obiectul contractului.

d) *instrument contractual echivalent* reprezintă o înțelegere contractuală oficială, prin care furnizorul se angajează să transmită autorității de codificare datele tehnice necesare codificării.

(2) Datele tehnice sunt cerute în scopul identificării tuturor articolelor care fac obiectul contractului și nu sunt deja codificate în Sistemul de codificare NATO. Furnizorul va expedia datele sau va mijloci expedierea lor de către subcontractori sau subfurnizori, conform termenilor specificați în contract. Furnizorul va actualiza sau va solicita actualizarea informațiilor transmise de către subcontractorii sau subfurnizorii săi, cu toate modificările agreeate, schimbările de proiect sau desen, pentru toate articolele care fac obiectul contractului.

(3) Furnizorul va include termenii acestei clauze sau un instrument contractual echivalent în orice contract, pentru a asigura dreptul de utilizare a datelor tehnice de către autoritatea de codificare. Dacă expedierea de date are loc de la subcontractor sau subfurnizor, acesta va pune la dispoziția autorității de codificare detalii privind numerele contractelor sau documentelor similare, pentru a-i permite să contacteze direct subcontractorul sau subfurnizorul pentru date.

(4) În cazul unui contract cu un producător dintr-o țară nemembră NATO, furnizorul va fi responsabil pentru obținerea datelor tehnice necesare de la subcontractor/subfurnizor și punerea acestora la dispoziția autorității de codificare.

(5) Datele tehnice pentru codificare vor include numele și adresa fabricantului real, numerele de reper sau de

desen date de fabricantul real, standardele/specificațiile de referință și numele articolului, dacă aceste elemente nu au fost furnizate în Lista pieselor de schimb recomandate (LPSR) furnizată în faza inițială de achiziție, pentru a evita apariția erorilor privind proveniența articolelor.

(6) Dacă furnizorul/subfurnizorul a transmis în prealabil datele tehnice pentru codificare pentru oricare dintre articolele ce fac obiectul contractului, la cererea altei autorități de codificare, el trebuie să comunice acest lucru autorității de codificare din țara sa și să indice căreia autorității de codificare i-au fost trimise acestea. În condiții normale nu va mai primi cereri pentru furnizarea unor date care au fost furnizate deja.

(7) Furnizorul/subfurnizorul va contacta autoritatea de codificare pentru orice informație privind Sistemul de codificare NATO.

ANEXA Nr. 2

la norme

SERVICII prestate contra cost de Biroul Național de Codificare

Nr. crt.	Servicii prestate	Observații
1.	Curs de inițiere în codificarea articolelor de înzestrare conform procedurilor Sistemului de codificare NATO (SCN)	Durata = 10 zile lucrătoare
2.	Curs de perfecționare în codificarea articolelor de înzestrare conform procedurilor Sistemului de codificare NATO	Durata=15 zile lucrătoare
3.	Alocarea codului de agent economic („NCAGE“)	
4.	Acreditarea agenților economici pentru elaborarea de documentații tehnice conform procedurilor SCN	
5.	Eliberarea certificatului de recepționare a datelor de codificare, conform clauzei contractuale de codificare	
6.	Acordarea dreptului de utilizare a siglei Sistemului de codificare românesc (SICOR)	Se acordă opțional, pe perioada de valabilitate a acreditării
7.	Asistență tehnică în domeniul codificării articolelor de înzestrare din domeniul apărării (asigurarea documentațiilor tehnice necesare desfășurării activității de elaborare a proiectelor de identificare)	
8.	Difuzarea bazei de date pe suport CD-ROM	

ANEXA Nr. 3

la norme

ACORD privind furnizarea de date și servicii de codificare a articolelor de înzestrare din domeniul apărării

Textul acordului este prevăzut în anexa D a Manualului NATO de codificare, Acod P-1, care este regulamentul de bază al Sistemului de codificare NATO și nu face obiectul negocierii.

Prezentul acord, precum și orice schimbări, revizuirii și modificări ulterioare guvernează furnizarea de servicii de codificare de către Ministerul Apărării Naționale, prin Biroul Național de Codificare, către, pentru datele disponibile și nevoile operaționale proprii, în condițiile de mai jos:

1. Biroul Național de Codificare își rezervă dreptul de a suprima total sau parțial prezenta ofertă, în orice moment, de fiecare dată când o astfel de acțiune este apreciată ca necesară pentru apărarea intereselor proprii.

2. convine ca, înainte de a dispune sau de a transfera datele și informațiile furnizate pentru uzul său personal conform condițiilor din prezentul acord, să obțină consimțământul Biroului Național de Codificare. În cazul furnizării de către Ministerul Apărării Naționale de informații

clasificate din rațiuni de securitate, convine să aplice toate măsurile necesare pentru a asigura un grad de securitate echivalent celui stabilit de către Ministerul Apărării Naționale pe toată durata de menținere a acestui grad de clasificare. Este stabilit că furnizarea de informații protejate sau nu printr-un brevet nu transferă nici un fel de drepturi private asupra acestora și că aceste drepturi trebuie să fie în întregime respectate.

3. Singurele autorități competente recunoscute pentru îndeplinirea prevederilor acestui acord sunt următoarele:

Pentru Ministerul Apărării Naționale din România:

Biroul Național de Codificare

Drumul Taberei nr. 9—11

77305 — București

Pentru (altă entitate)

.....

(adresa actuală sau ulterioară)

4. Cererile de date și de servicii de codificare vor fi pregătite și transmise conform regulilor prevăzute în Manualul NATO de codificare (Acod P-1), inclusiv în toate modificările și revizuirile ulterioare publicate de Agenția NATO de Întreținere și Înzestrare (NAMSA) sub autoritatea Grupului NATO al Directorilor Naționali pentru Codificare.

5. S-a convenit ca serviciile de codificare furnizate în termenii acestui acord să fie facturate de către Ministerul Apărării Naționale, în concordanță cu cheltuielile rezultate din:

a) realizarea proiectelor de identificare a articolelor de înzestrare, conform cerințelor Clauzei contractuale de codificare NATO;

Pentru Ministerul Apărării Naționale

Directorul Biroului Național de Codificare,

.....

b) activități conexe (achiziția de documentație tehnică specifică etc.);

c) realizarea infrastructurii de comunicații, diseminarea datelor și informațiilor dintre părți, precum și oricare altă activitate efectuată de către Ministerul Apărării Naționale în beneficiul celeilalte părți și care implică plata către terți.

6. Plata serviciilor de codificare se face prin

.....
(virament, numerar, filă de cec etc.)

7. Acest acord va rămâne în vigoare până când una dintre părțile semnatare notifică, în scris, celeilalte părți intenția sa de a-l rezilia. Notificarea se face cu un preaviz de 60 de zile.

Pentru

.....

.....

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a aparatelor consumatoare de combustibili gazoși

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 5 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor și având în vedere prevederile art. 69 și 70 din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Domeniu de aplicare

Art. 1. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică:

a) aparatelor consumatoare de combustibili gazoși, folosite pentru gătit, încălzit, producerea apei calde, refrigerare, iluminare sau spălare și având, când este cazul, o temperatură normală a apei care nu depășește 105°C; precum și

b) arzătoarelor cu aer insuflat și corpurilor de încălzire care urmează să fie echipate cu astfel de arzătoare, denumite în continuare *aparate*;

c) dispozitivelor de siguranță, de control sau de reglaj și subsansamblurilor, altele decât arzătoarele cu aer insuflat și corpurile de încălzire care urmează să fie echipate cu astfel de arzătoare, care sunt comercializate separat și sunt destinate să fie încorporate într-un aparat sau asamblate cu scopul de a constitui un aparat, denumite în continuare *echipamente*.

(2) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică aparatelor prevăzute la alin. (1), special destinate folosirii în procese industriale care se desfășoară în incinte industriale.

SECȚIUNEA a 2-a

Definirea unor termeni

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *combustibil gazoș* — orice combustibil care este în stare gazoasă la o temperatură de 15°C, la o presiune de 1 bar;

b) *aparat folosit în mod normal* este un aparat:

— corect instalat și întreținut regulamentar, în conformitate cu instrucțiunile producătorului;

— folosit la o variație normală a calității gazelor și cu o fluctuație normală a presiunii de alimentare; și

— folosit în conformitate cu destinația sa sau într-un mod care poate fi prevăzut în mod rezonabil;

c) *introducere pe piață* — acțiunea de a face disponibil un produs pentru prima dată, contra cost sau gratuit, în vederea distribuirii și/sau utilizării lui.

SECȚIUNEA a 3-a

Condiții de introducere pe piață

Art. 3. — (1) Se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune a aparatelor prevăzute la art. 1 alin. (1), dacă atunci când sunt folosite în mod normal nu pun în pericol siguranța persoanelor, a animalelor domestice și a proprietății.

(2) Ministerul Industriei și Resurselor, în colaborare cu Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și cu producătorii de combustibili gazoși, elaborează lista cuprinzând tipurile de gaze și presiunile de alimentare corespunzătoare utilizate pe teritoriul României. Lista aprobată și actualizată ori de câte ori este necesar, prin ordin al ministrului industriei și resurselor, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Aparatele și echipamentele prevăzute la art. 1 trebuie să satisfacă cerințele esențiale care le sunt aplicabile, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 5. — (1) Se consideră că sunt respectate toate cerințele prevăzute de prezenta hotărâre, inclusiv procedurile pentru evaluarea conformității prevăzute în cap. II, și se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune a aparatelor, dacă acestea poartă marcajul european de conformitate CE, aplicat de un producător ori de reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene. Elementele de identificare a marcajului european de conformitate CE sunt prevăzute în anexa nr. 3 la Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor.

(2) Introducerea pe piață și punerea în funcțiune a aparatelor care îndeplinesc cerințele prevăzute la alin. (1) nu pot fi interzise sau restricționate.

(3) Se consideră că sunt respectate toate cerințele prevăzute de prezenta hotărâre și se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune a echipamentelor prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) care sunt însoțite de un certificat emis conform prevederilor art. 9 alin. (4).

(4) Introducerea pe piață a echipamentelor care îndeplinesc cerințele prevăzute la alin. (3) nu poate fi interzisă sau restricționată.

Art. 6. — (1) Se consideră că aparatele și echipamentele respectă cerințele esențiale prevăzute la art. 4 atunci când acestea sunt conforme cu:

a) standardele române și/sau cu standardele naționale ale statelor membre ale Uniunii Europene aplicabile, care adoptă standardele europene armonizate, ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

b) standardele române aplicabile în domeniile în care nu există standarde armonizate.

(2) Ministerul Industriei și Resurselor comunică Comisiei Europene textele standardelor române prevăzute la alin. (1) lit. b) considerate a fi corespunzătoare cu cerințele esențiale prevăzute la art. 4.

Art. 7. — În situația în care se consideră că standardele prevăzute la art. 6 alin. (1) nu satisfac în totalitate cerințele esențiale prevăzute la art. 4, Ministerul Industriei și Resurselor sesizează Comisia Europeană. În baza deciziei adoptate Ministerul Industriei și Resurselor acționează în consecință.

Art. 8. — (1) În cazul în care organismul de control constată că aparatele care poartă marcajul CE, folosite în mod normal, pot pune în pericol siguranța persoanelor, a animalelor domestice sau a proprietății, ia măsuri corespunzătoare de retragere a acelor aparate de pe piață și interzice sau limitează introducerea acestora pe piață.

(2) Organismul de control are obligația să informeze în scris Ministerul Industriei și Resurselor, în termen de 72 de ore, cu privire la deciziile luate conform alin. (1), indicând motivele care au stat la baza deciziei și, în special, dacă neconformitatea se datorează:

a) nerespectării cerințelor esențiale prevăzute la art. 4, în cazul în care aparatele nu au fost proiectate conform standardelor prevăzute la art. 6 alin. (1);

b) nerespectării standardelor prevăzute la art. 6 alin. (1);

c) deficiențelor din cuprinsul standardelor prevăzute la art. 6 alin. (1).

(3) În cazul în care organismul de control constată că un aparat care nu este conform poartă marcajul CE, ia măsuri conform prevederilor prezentei hotărâri împotriva celui care a aplicat marcajul, informând în termen de 72 de ore Ministerul Industriei și Resurselor asupra deciziei sale.

(4) Ministerul Industriei și Resurselor informează de îndată Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene cu privire la deciziile adoptate conform prevederilor alin. (1) și (3).

CAPITOLUL II

Proceduri pentru evaluarea conformității

Art. 9. — (1) Procedurile pentru evaluarea conformității aparatelor fabricate în serie sunt:

a) examinarea CE de tip prevăzută la pct. 1 din anexa nr. 4; și

b) înainte de introducerea pe piață, la alegerea producătorului, una dintre următoarele proceduri:

1. declararea conformității cu tipul, prevăzută la pct. 2 din anexa nr. 4; sau

2. asigurarea calității producției, prevăzută la pct. 3 din anexa nr. 4; ori

3. asigurarea calității produsului, prevăzută la pct. 4 din anexa nr. 4; sau

4. verificarea CE, prevăzută la pct. 5 din anexa nr. 4.

(2) În cazul fabricației unui aparat unicat sau în cantități mici, producătorul are posibilitatea să aleagă verificarea CE pentru unitatea de produs, prevăzută la pct. 6 din anexa nr. 4.

(3) După efectuarea procedurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și la alin. (2), se aplică marcajul CE pe aparatele conforme, cu respectarea prevederilor art. 10.

(4) Procedurile prevăzute la alin. (1) se aplică și echipamentelor prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c), cu excepția cerințelor privind aplicarea marcajului CE și, când este cazul, a celor privind întocmirea declarației de conformitate. În acest caz se emite un certificat în care se declară conformitatea echipamentelor cu prevederile prezentei hotărâri aplicabile acestora, indicându-se caracteristicile echipamentelor și modul în care acestea trebuie să fie încorporate în aparat sau asamblate pentru a răspunde cerințelor esențiale aplicabile aparatelor finite. Certificatul susmenționat însoțește echipamentul.

(5) a) În cazul în care aparatelor li se aplică și alte reglementări legale care acoperă alte cerințe și care, de asemenea, prevăd aplicarea marcajului CE, acest marcaj indică conformitatea aparatelor cu prevederile tuturor reglementărilor legale aplicabile.

b) Dacă una sau mai multe dintre aceste reglementări legale, prevăzute la lit. a), permit producătorului ca într-o perioadă de tranziție să aleagă ce prevederi să aplice, marcajul CE indică conformitatea doar cu prevederile acelor reglementări legale aplicate de producător. În astfel de situații, în documentele, notele sau instrucțiunile care însoțesc aparatele, conform cerințelor din reglementările aplicabile, trebuie specificate elementele de identificare particulare ale reglementărilor, așa cum sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(6) Documentele și corespondența realizate în legătură cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute la alin. (1) și (2) se redactează în limba română sau într-o limbă acceptată de organismul notificat care evaluează conformitatea.

CAPITOLUL III

Marcaje

Art. 10. — (1) Marcajul CE și inscripționările prevăzute în anexa nr. 6 se aplică în mod vizibil, ușor lizibil și durabil, direct pe aparat sau pe o placă de timbru fixată pe acesta. Placa de timbru trebuie astfel proiectată încât să nu poată fi refolosită.

(2) Este interzisă aplicarea pe aparat a unor marcaje asemănătoare cu marcajul CE, care pot fi confundate cu acesta. Orice alt marcaj poate fi aplicat pe aparat sau pe placa de timbru, cu condiția ca vizibilitatea și lizibilitatea marcajului CE să nu fie reduse.

Art. 11. — (1) În cazul în care organismul de control constată că marcajul CE a fost aplicat incorect, producătorul ori reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, este obligat să asigure conformitatea aparatului sau a echipamentului cu prevederile privind aplicarea marcajului CE.

(2) În cazul în care organismul de control constată că aplicarea incorectă a marcajului continuă, acesta ia măsurile necesare de limitare sau de interzicere a introducerii pe piață a aparatului ori echipamentului în cauză sau de asigurare a retragerii de pe piață, în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri.

CAPITOLUL IV

Organisme notificate și organisme de control

SECȚIUNEA 1

Organisme notificate

Art. 12. — (1) Ministerul Industriei și Resurselor evaluează competența organismelor din România pe baza unei proceduri elaborate având în vedere criteriile minime prevăzute în anexa nr. 7, aprobată prin ordin al ministrului industriei și resurselor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Ministerul Industriei și Resurselor notifică Comisiei Europene și statelor membre organismele recunoscute pentru realizarea procedurilor de evaluare a conformității prevăzute la art. 9, împreună cu atribuțiile specifice pe care aceste organisme le îndeplinesc și numărul de identificare alocat acestora anterior de către Comisia Europeană.

(3) Lista organismelor notificate și numărul alocat acestora, precum și sarcinile specifice pentru care au fost notificate se publică și se actualizează în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(4) În condițiile în care constată că un organism notificat nu mai întrunește criteriile minime prevăzute în anexa nr. 7, Ministerul Industriei și Resurselor retrage recunoașterea unui astfel de organism.

(5) Ministerul Industriei și Resurselor informează Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene cu privire la decizia adoptată în baza prevederilor alin. (4), în scopul retragerii notificării la nivel european.

SECȚIUNEA a 2-a

Organisme de control

Art. 13. — Organismul de control care verifică respectarea prevederilor prezentei hotărâri este Inspectia de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP, organ de specialitate care funcționează în subordinea Ministerului Industriei și Resurselor.

CAPITOLUL V

Răspunderi și sancțiuni

Art. 14. — (1) Încălcarea dispozițiilor prezentei hotărâri atrage răspunderea disciplinară, patrimonială, contravențională sau penală, după caz, a celor vinovați.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 4 referitoare la cerințele esențiale și a prevederilor art. 6 referitoare la aplicarea standardelor armonizate, cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, retragerea de pe piață, interzicerea utilizării și a introducerii pe piață a produselor neconforme;

b) nerespectarea prevederilor art. 9 referitoare la respectarea procedurilor pentru evaluarea conformității, cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei și interzicerea comercializării, până la o dată stabilită de organismul de control de comun acord cu producătorul sau cu reprezentantul autorizat al acestuia, după caz, pentru eliminarea neconformităților;

c) nerespectarea prevederilor art. 10 referitoare la aplicarea marcajului se sancționează cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei, retragerea de pe piață și interzicerea introducerii pe piață a produselor nemarcate sau marcate incorect, până la eliminarea neconformităților.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (2) se realizează de persoane împuternicite de Inspectia de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR—SP.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (2) le sunt aplicabile și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

(5) Orice decizie luată în baza prezentei hotărâri de ISCIR—SP, din care rezultă sancțiuni și restricții de introducere pe piață sau punere în funcțiune a aparatelor și echipamentelor, menționează temeiul legal al deciziei, în condițiile prezentei hotărâri, și se aduce la cunoștință Ministerului Industriei și Resurselor.

(6) Decizia se aduce la cunoștință celui sancționat într-un interval de 72 de ore. Ea va trebui să indice căile de atac prevăzute de legislația în vigoare în România, precum și intervalul în care acestea pot fi exercitate.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 15. — Ministerul Industriei și Resurselor elaborează și actualizează periodic lista standardelor române care adoptă standardele europene armonizate referitoare la aparatele consumatoare de combustibili gazeși, ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), precum și a standardelor române prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. b), care au fost validate de Comisia Europeană; lista se aprobă prin ordin al ministrului industriei și resurselor care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 16. — (1) Până la data ratificării Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA, se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune și a aparatelor consumatoare de combustibili gazeși care poartă marcajul național de conformitate CS, aplicat conform prevederilor art. 18 alin. (1). Elementele de identificare a marcajului național de conformitate CS sunt prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 608/2001.

(2) Se interzice aplicarea pe aparatele consumatoare de combustibili gazeși a marcajului național de conformitate CS concomitent cu marcajul CE, în condițiile prezentei hotărâri.

Art. 17. — (1) Până la data intrării în vigoare a Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA, pentru realizarea procedurilor de evaluare a conformității prevăzute de prezenta hotărâre, Ministerul Industriei și Resurselor recunoaște și desemnează organisme la nivel național.

(2) Recunoașterea și desemnarea prevăzute la alin. (1) se realizează avându-se în vedere criteriile minime prevăzute în anexa nr. 7, conform normelor metodologice care se aprobă prin ordin al ministrului industriei și resurselor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Lista organismelor care realizează evaluarea conformității aparatelor consumatoare de combustibili gazeși, potrivit alin. (1), sarcinile specifice pe care acestea le îndeplinesc și numerele lor de identificare se aprobă și se actualizează prin ordin al ministrului industriei și resurselor, ori de câte ori este necesar, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 18. — (1) În situația în care evaluarea conformității aparatelor consumatoare de combustibili gazeși destinate pieței naționale se realizează de organismele prevăzute la art. 17 alin. (1), la nivel național, producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România, trebuie să aplice marcajul național de conformitate CS.

(2) În cazul în care aparatelor li se aplică și alte reglementări legale care acoperă alte cerințe și care, de asemenea, prevăd aplicarea marcajului național de conformitate CS, acest marcaj indică conformitatea aparatelor cu prevederile tuturor reglementărilor legale aplicabile.

Art. 19. — (1) Producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia și persoana responsabilă cu introducerea pe piață, după caz, care introduc pe piață aparate consumatoare de combustibili gazoși cu marcaj național de conformitate CS, au aceleași responsabilități cu cele prevăzute pentru aparatele consumatoare de combustibili gazoși introduse pe piață cu marcaj CE.

(2) Până la data intrării în vigoare a Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA prevederile referitoare la marcajul CE sunt aplicabile și pentru marcajul național de conformitate CS.

(3) Sancțiunile și măsurile prevăzute în cap. V se aplică și în cazul aparatelor consumatoare de combustibili gazoși introduse pe piață cu marcaj național de conformitate CS.

Art. 20. — Începând cu data de 1 ianuarie 2007 vor fi admise la comercializare numai aparatele consumatoare de combustibili gazoși care poartă marcajul CE.

Art. 21. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 22. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 7 și ale art. 8 alin. (4), care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007, precum și ale art. 6 alin. (2) și art. 12 alin. (5), care se aplică de la data ratificării Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA.

Art. 23. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 761/2001 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață pentru aparatele consumatoare de combustibili gazoși, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 22 august 2001.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 18 aprilie 2003.
Nr. 453.

ANEXA Nr. 1

CERINȚE ESENȚIALE

Observație preliminară

Condițiile obligatorii care rezultă din cerințele esențiale prezentate în această anexă pentru aparate se aplică și echipamentelor, acolo unde există pericol.

1. Condiții generale

1.1. Aparatele trebuie să fie proiectate și fabricate astfel încât să funcționeze în siguranță și să nu prezinte nici un pericol pentru persoane, pentru animale domestice sau pentru proprietate atunci când sunt folosite în mod normal, după cum se definește la art. 2 lit. b) din hotărâre.

1.2. Atunci când sunt introduse pe piață, toate aparatele trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie însoțite de instrucțiuni tehnice pentru instalator;
b) să fie însoțite de instrucțiuni pentru utilizare și service pentru beneficiari;

c) să poarte etichete de avertisment corespunzătoare, care trebuie să existe și pe ambalaj. Instrucțiunile și etichetele de avertisment trebuie să fie redactate în limba română.

1.2.1. Instrucțiunile tehnice pentru instalator trebuie să conțină toate instrucțiunile de instalare, reglare și service necesare, pentru a se asigura că aceste operații sunt efectuate corect și că aparatul poate fi utilizat în siguranță. Instrucțiunile trebuie să specifice în special:

- a) tipul de gaz utilizat;
- b) presiunea de alimentare;
- c) debitul de aer proaspăt necesar:
 - (i) pentru alimentarea cu aer de combustie;
 - (ii) pentru a se evita formarea de amestecuri periculoase de gaze nearse la aparatele care nu au montat dispozitivul menționat la pct. 3.2.3;
- d) condițiile pentru evacuarea gazelor de ardere;
- e) caracteristicile și cerințele privind asamblarea pentru arzătoarele cu aer insuflat și corpurile de încălzire care vor fi dotate cu astfel de arzătoare, care contribuie la conformarea cu cerințele esențiale aplicabile aparatelor finite și, atunci când este cazul, cu lista cuprinzând combinațiile recomandate de producător.

1.2.2. Instrucțiunile pentru utilizare și service pentru beneficiar trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru utilizare în siguranță și, în special, trebuie să atragă atenția beneficiarului asupra eventualelor restricții la utilizare.

1.2.3. Etichetele de avertisment de pe aparat și de pe ambalajul acestuia trebuie să indice clar tipul de gaz utilizat, presiunea de alimentare a gazului și orice restricții la utilizare, în special restricția conform căreia aparatul trebuie să fie instalat numai în zonele în care există suficientă ventilație.

1.3. Echipamentele destinate a fi utilizate într-un aparat trebuie să fie proiectate și fabricate astfel încât să îndeplinească corect funcțiile pentru care acesta a fost destinat, atunci când sunt încorporate conform instrucțiunilor pentru instalare.

Instrucțiunile pentru instalare, reglare, funcționare și întreținere trebuie să fie livrate împreună cu echipamentele.

2. Materiale

2.1. Materialele trebuie să corespundă scopului pentru care sunt utilizate și trebuie să reziste la condițiile mecanice, chimice și termice la care sunt prevăzute a fi supuse.

2.2. Proprietățile materialelor, care sunt importante pentru siguranța aparatului, trebuie să fie garantate de producătorul sau de furnizorul aparatului.

3. Proiectare și fabricație

3.1. Date generale

3.1.1. Aparatele trebuie să fie fabricate astfel încât, atunci când sunt folosite în mod normal, să nu poată avea loc nici o instabilitate, deformare, rupere sau uzură care ar putea diminua siguranța acestora.

3.1.2. Condensul produs la pornire și/sau în timpul folosirii nu trebuie să afecteze siguranța aparatelor.

3.1.3. Aparatele trebuie să fie proiectate și construite astfel încât riscul exploziei, în cazul unui incendiu de origine externă, să fie minim.

3.1.4. Aparatele trebuie să fie construite astfel încât să se evite pătrunderile de apă și aer fals în circuitul de gaze.

3.1.5. În cazul unei fluctuații de energie auxiliară în limite normale, aparatele trebuie să continue să funcționeze în condiții de siguranță totală.

3.1.6. O fluctuație anormală sau o întrerupere în alimentația cu energie auxiliară ori restabilirea acestei alimentări nu trebuie să conducă la o situație periculoasă.

3.1.7. Aparatele trebuie să fie proiectate și fabricate astfel încât riscurile de origine electrică să fie prevenite. În domeniile aplicabile conformarea cu obiectivele privind riscurile electrice prevăzute în legislația națională privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune este considerată a fi echivalentă cu îndeplinirea acestei cerințe.

3.1.8. Toate părțile sub presiune ale unui aparat trebuie să reziste la solicitările mecanice și termice la care sunt supuse, fără nici o deformare care să afecteze siguranța.

3.1.9. Aparatele trebuie să fie proiectate și fabricate astfel încât defectarea unui dispozitiv de siguranță, de control sau de reglaj să nu constituie o sursă de pericol.

3.1.10. Dacă un aparat este dotat cu dispozitive de siguranță și control, funcționarea dispozitivelor de siguranță nu trebuie să fie influențată de funcționarea dispozitivelor de control.

3.1.11. Toate părțile aparatelor care sunt instalate și reghate în faza de fabricație și care nu trebuie să fie manipulate de beneficiar sau de instalator trebuie să fie protejate corespunzător.

3.1.12. Manetele și alte dispozitive de comandă sau de reglaj trebuie să fie marcate clar și să aibă instrucțiuni corespunzătoare pentru a împiedica orice eroare de manevră. Forma lor trebuie să fie astfel încât să excludă manevrarea accidentală.

3.2. Degajarea gazelor nearse

3.2.1. Aparatele trebuie să fie fabricate astfel încât viteza de degajare a gazelor de ardere să nu prezinte nici un risc.

3.2.2. Aparatele trebuie să fie fabricate astfel încât degajarea de gaze combustibile, care se produce în timpul aprinderii, la reaprindere și după stingerea flăcării, să fie limitată pentru a se evita o acumulare periculoasă de gaze combustibile în aparat.

3.2.3. Aparatele destinate a fi folosite în spații și în camere închise trebuie să fie dotate cu un dispozitiv special pentru evitarea acumulărilor periculoase de gaze de ardere în astfel de locuri.

Aparatele care nu sunt dotate cu astfel de dispozitive trebuie să fie folosite numai în locuri aerisite suficient, pentru a se evita o acumulare periculoasă de gaze de ardere în astfel de spații.

Autoritățile competente pot emite reglementări cu privire la condițiile adecvate pentru instalarea acestor aparate, ținând seama de caracteristicile particulare ale acestora.

Aparatele de gătit de uz profesional și aparatele alimentate cu gaze care conțin componente toxice trebuie să fie echipate cu dispozitivul menționat mai sus.

3.3. Aprinderea

Aparatele trebuie să fie fabricate astfel încât, atunci când sunt folosite în mod normal:

- aprinderea și reaprinderea să se efectueze lin;
- să fie asigurată interaprinderea.

3.4. Combustia

3.4.1. Aparatele trebuie să fie fabricate astfel încât, atunci când sunt folosite în mod normal, să fie asigurată stabilitatea flăcării și produsele de combustie să nu conțină concentrații inadmisibile de substanțe nocive pentru sănătate.

3.4.2. Aparatele trebuie să fie fabricate astfel încât, atunci când sunt folosite în mod normal, să nu aibă loc scăpări accidentale de produse de combustie.

3.4.3. Aparatele conectate la un coș pentru evacuarea produselor de combustie trebuie să fie fabricate astfel încât, în condiții de tiraj normal, să nu apară degajări de produse de combustie în cantități periculoase în camera în care este utilizat aparatul.

3.4.4. Aparatele de încălzire independentă pentru uz casnic și încălzitoarele instantanee de apă neracordate la un coș de evacuare a produselor de combustie nu trebuie să producă în camera sau în spațiul de funcționare o concentrație de monoxid de carbon care ar putea prezenta un pericol pentru sănătatea persoanelor expuse, avându-se în vedere durata previzibilă de expunere a acestor persoane.

3.5. Utilizarea rațională a energiei

Aparatele trebuie să fie fabricate astfel încât să asigure utilizarea rațională a energiei, corespunzător nivelului tehnic al acestora și luându-se în considerare aspectele legate de siguranță.

3.6. Temperaturi

3.6.1. Părțile unui aparat, destinate să fie amplasate în apropierea podelei sau a altor suprafețe, nu trebuie să atingă temperaturi care să prezinte un pericol pentru zona înconjurătoare.

3.6.2. Temperatura butoanelor sau a manetelor nu trebuie să prezinte un pericol pentru utilizator.

3.6.3. Temperatura suprafețelor părților exterioare ale aparatelor destinate uzului casnic, cu excepția suprafețelor sau părților care participă la transmiterea căldurii, nu trebuie să prezinte, în condiții de funcționare, pericol pentru utilizator și în special pentru copii, motiv pentru care trebuie luat în considerare un timp corespunzător de reacție.

3.7. Produsele alimentare și apa folosite în scopuri sanitare

Materialele și componentele folosite la fabricarea unui aparat, care ar putea să vină în contact cu alimentele sau cu apa folosită în scopuri sanitare, nu trebuie să afecteze calitatea acestora.

ANEXA Nr. 2

DECLARAȚIE DE CONFORMITATE CE

— Model —

Subsemnatii,,
(denumirea completă a persoanei juridice)

.....
(sediul)

cu nr. de înmatriculare la Registrul comerțului/...../200....., declarăm pe propria răspundere că produsul/serviciul,
(denumirea, tipul sau modelul, numărul lotului, al șarjei sau al seriei, eventual sursele și numărul de exemplare)

la care se referă această declarație este în conformitate cu:

(titlul și/sau numărul și data publicării documentului/documentelor tehnic/tehnice normativ/normative)

.....
(locul și data emiterii)

.....
(numele, prenumele și semnătura sau marcajul echivalent ale persoanei autorizate)

DOSARUL TEHNIC DE FABRICAȚIE

Dosarul tehnic de fabricație trebuie să conțină următoarele informații, după cum cere organismul notificat, pentru efectuarea evaluării:

- a) o descriere generală a aparatului;
- b) proiecte de execuție, desene de fabricație și diagrame ale componentelor, subsansamblurilor, circuitelor etc.;
- c) descrieri și note explicative necesare pentru înțelegerea celor de mai sus, inclusiv a funcționării aparatelor;
- d) o listă cuprinzând standardele la care se face referire în art. 6 din hotărâre, aplicate total sau parțial, și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru a satisface cerințele esențiale, atunci

când nu au fost aplicate standardele prevăzute la art. 6 din hotărâre;

- e) rapoarte de încercări;
 - f) instrucțiuni pentru instalare și utilizare.
- Atunci când este cazul, dosarul tehnic de fabricație trebuie să conțină următoarele elemente:
- a) certificatele echipamentelor încorporate în aparat;
 - b) certificate referitoare la metodele de fabricație și/sau de control al aparatelor;
 - c) orice alt document care face posibil ca organismul desemnat să își îmbunătățească evaluarea.

PROCEDURI PENTRU EVALUAREA CONFORMITĂȚII

1. Examinarea CE de tip

1.1. *Examinarea CE de tip* este acea parte a procedurii, prin care un organism notificat verifică și certifică faptul că un aparat, reprezentativ pentru producția avută în vedere, satisface prevederile aplicabile acestuia din prezenta hotărâre.

1.2. Solicitarea pentru examinarea CE de tip trebuie înaintată de producător sau de reprezentantul autorizat al acestuia unui singur organism notificat, ales de el.

1.2.1. Solicitarea trebuie să cuprindă:

- a) denumirea și sediul producătorului și, dacă solicitarea este întocmită de reprezentantul autorizat, numele și adresa acestuia;
- b) o declarație scrisă din care să rezulte că solicitarea nu a mai fost înaintată și unui alt organism notificat;
- c) dosarul tehnic de fabricație, prevăzut în anexa nr. 3.

1.2.2. Producătorul trebuie să pună la dispoziție organismului notificat un aparat, reprezentativ pentru producția avută în vedere, denumit în continuare *tip*. Organismul notificat poate cere mai multe mostre din tipul respectiv, dacă acestea sunt necesare pentru programul de încercări.

Tipul poate acoperi și alte variante ale produsului, cu condiția ca acele variante să nu aibă caracteristici diferite cu privire la categoriile de risc.

1.3. Organismul notificat trebuie:

1.3.1. să examineze dosarul tehnic de fabricație, să verifice dacă tipul a fost fabricat în conformitate cu dosarul tehnic de fabricație și să identifice elementele care au fost proiectate conform prevederilor din standardele prevăzute la art. 6 din hotărâre și cerințelor esențiale din prezenta hotărâre;

1.3.2. să efectueze sau să fi efectuat examinările corespunzătoare și/sau încercările pentru a verifica dacă soluțiile adoptate de producător satisfac cerințele esențiale, acolo unde nu au fost aplicate standardele prevăzute la art. 6 din hotărâre;

1.3.3. să efectueze sau să fi efectuat examinările corespunzătoare și/sau încercările pentru a verifica dacă standardele aplicabile au fost efectiv aplicate atunci când producătorul a ales să procedeze astfel, prin aceasta asigurându-se conformitatea cu cerințele esențiale.

1.4. Atunci când tipul satisface prevederile prezentei hotărâri, organismul notificat trebuie să emită solicitantului un certificat de examinare CE de tip. Certificatul de examinare CE de tip trebuie să conțină concluziile examinării, condițiile, dacă sunt, pentru valabilitatea acestuia și datele necesare pentru identificarea tipului aprobat și, dacă este relevant, descrieri ale funcționării acestuia. Elementele tehnice relevante, cum sunt: desene și diagrame, trebuie să fie anexate la certificat.

1.5. Organismul notificat trebuie să informeze și celelalte organisme notificate despre emiterea certificatului de examinare CE de tip și despre orice modificări aduse la tipul aprobat, după cum se menționează la pct. 1.7. Aceste organisme pot obține, la cerere, un exemplar al certificatului de examinare CE de tip și/sau modificările acestuia și, în situații motivate, pot obține un exemplar al anexelor la certificat și al rapoartelor examinărilor și încercărilor efectuate.

1.6. Un organism notificat care refuză să emită sau care retrage un certificat de examinare CE de tip trebuie să informeze cu privire la această acțiune Ministerul Industriei și Resurselor, precum și celelalte organisme notificate pentru această activitate, motivând în scris decizia luată.

1.7. Solicitantul trebuie să informeze organismul notificat care a emis certificatul de examinare CE de tip cu privire la toate modificările aduse tipului aprobat, care ar putea afecta conformitatea cu cerințele esențiale sau condițiile prescrise pentru utilizarea aparatului. Modificările aduse tipului aprobat trebuie să primească o aprobare suplimentară de la organismul notificat care a emis certificatul de examinare CE de tip. Această aprobare suplimentară trebuie dată sub forma unui act adițional la certificatul original de examinare CE de tip.

2. Conformitatea cu tipul

2.1. *Conformitatea cu tipul* este acea parte a procedurii, prin care producătorul declară că aparatele în cauză sunt conforme cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și că satisfac cerințele esențiale aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia trebuie să aplice marcajul CE pe fiecare aparat și să întocmească o declarație de conformitate. Declarația de conformitate poate acoperi unul sau mai multe aparate și trebuie păstrată, în original, de emitentul acesteia. Marcajul CE trebuie să fie urmat de numărul de identificare a organismului notificat responsabil de verificările prin sondaj prevăzute la pct. 2.3.

2.2. Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că procesul de fabricație, inclusiv verificarea și încercarea finală a produsului realizat de acesta, are drept rezultat omogenitatea producției și conformitatea aparatelor cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele prezentei hotărâri. Un organism notificat, ales de producător, trebuie să efectueze verificări prin sondaj la aparate, conform pct. 2.3.

2.3. Verificările aparatelor la locurile de fabricație trebuie efectuate prin sondaj de către organismul notificat, la intervale de un an sau mai puțin. Trebuie examinat un număr corespunzător de aparate și trebuie efectuate încercările descrise în standardele aplicabile prevăzute la art. 6 din hotărâre sau încercări cu efect echivalent, pentru a se asigura conformitatea cu cerințele esențiale corespunzătoare din prezenta hotărâre. Organismul notificat trebuie să determine în fiecare caz dacă aceste încercări trebuie efectuate total sau parțial. Atunci când unul sau mai multe aparate sunt respinse, organismul notificat trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru a împiedica comercializarea acestora, informând despre aceasta organismul de control și Ministerul Industriei și Resurselor.

3. Asigurarea calității producției

3.1. *Asigurarea calității producției* este acea parte a procedurii, prin care un producător care îndeplinește prevederile pct. 3.2 asigură și declară că aparatele în cauză sunt conforme cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și că satisfac cerințele esențiale aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia trebuie să aplice marcajul CE pe fiecare aparat și să întocmească o declarație de conformitate. Declarația de conformitate poate fi emisă pentru unul sau mai multe aparate și trebuie păstrată, în original, de emitentul acesteia. Marcajul CE trebuie să fie urmat de numărul de identificare a organismului notificat care răspunde de supravegherea CE.

3.2. Producătorul trebuie să aibă implementat un sistem al calității, care să asigure conformitatea aparatelor cu tipul descris

în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele esențiale aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul este supus supravegherii CE, după cum este prevăzut la pct. 3.4.

3.3. Sistemul calității

3.3.1. Producătorul trebuie să înainteze unui organism de certificare notificat, ales de el, o solicitare pentru aprobarea sistemului calității pentru aparatele în cauză.

Solicitarea trebuie să cuprindă:

- a) documentația sistemului calității;
- b) un angajament de îndeplinire a obligațiilor ce rezultă din sistemul calității, așa cum este aprobat;
- c) un angajament de menținere a sistemului calității aprobat, pentru a asigura eficacitatea și corectitudinea continue ale acestuia;
- d) documentația referitoare la tipul aprobat și o copie a certificatului de examinare CE de tip.

3.3.2. Toate elementele, cerințele și prevederile adoptate de producător trebuie să figureze într-o documentație sistematizată și ordonată sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Această documentație a sistemului calității trebuie să permită o interpretare uniformă a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor privind calitatea.

Documentația sistemului calității trebuie să conțină, în special, o descriere corespunzătoare a:

- a) obiectivelor sistemului calității, structurii organizatorice și a responsabilităților conducerii și prerogativelor acesteia cu privire la calitatea aparatului;
- b) proceselor tehnologice de fabricație, a controlului calității și a tehnicilor de asigurare a calității și acțiunilor sistematice care vor fi folosite;
- c) examinărilor și încercărilor care vor fi efectuate înainte, în timpul și după fabricație, precum și frecvența cu care acestea vor fi efectuate;
- d) metodei de urmărire a realizării calității cerute aparatului și de funcționare efectivă a sistemului calității.

3.3.3. Organismul notificat va examina și va evalua sistemul calității, pentru a determina dacă satisface cerințele prevăzute la pct. 3.3.2. Acesta presupune conformitatea cu celelalte cerințe ale sistemului calității, care implementează standardul român SR EN ISO 9003:1994. Organismul notificat trebuie să notifice decizia sa producătorului și să informeze celelalte organisme cu privire la aceasta. Notificarea la producător trebuie să conțină concluziile examinării, numele și adresa organismului notificat și decizia motivată a evaluării efectuate asupra aparatelor în cauză.

3.3.4. Producătorul trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul calității, cu ocazia oricărei intenții de actualizare a sistemului calității, cu privire la schimbările aduse acestuia, de exemplu: tehnologii și concepte noi privind calitatea. Organismul notificat trebuie să examineze modificările propuse și să hotărască dacă sistemul calității modificat se conformează prevederilor sau dacă este necesară o nouă evaluare. Organismul notificat trebuie să notifice producătorului decizia sa. Notificarea trebuie să conțină concluziile controlului și decizia motivată a evaluării.

3.3.5. Un organism notificat care retrace aprobarea unui sistem al calității trebuie să informeze despre aceasta celelalte organisme notificate, motivându-și decizia.

3.4. Supravegherea CE

3.4.1. Scopul supravegherii CE este de a se asigura faptul că producătorul îndeplinește în totalitate obligațiile care îi revin din sistemul calității aprobat.

3.4.2. Producătorul trebuie să permită accesul organismului notificat, în scopul efectuării inspecțiilor la locurile de fabricație, control, încercare și depozitare, și trebuie să îi furnizeze toate informațiile necesare și, în special:

- a) documentația sistemului calității;
- b) înregistrările privind calitatea, ca de exemplu: rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele referitoare la calificarea personalului implicat etc.

3.4.3. Organismul notificat trebuie să efectueze cel puțin o dată la 2 ani un audit pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul calității aprobat și trebuie să elibereze producătorului un raport de audit.

3.4.4. În plus organismul notificat poate face vizite inopinate la producător. În timpul acestor vizite organismul notificat poate

să efectueze sau să solicite efectuarea de încercări pe aparate. Acesta trebuie să elibereze producătorului un raport al inspecției și un raport al încercărilor efectuate, după caz.

3.4.5. La cerere, producătorul trebuie să pună la dispoziție organismului de control raportul organismului notificat.

4. Asigurarea calității produsului

4.1. *Asigurarea calității produsului* este procedura prin care un producător care îndeplinește obligațiile prevăzute la pct. 4.2 asigură și declară că aparatele în cauză sunt conforme cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și că satisfac cerințele esențiale aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia trebuie să aplice marcajul CE pe fiecare aparat și să întocmească o declarație de conformitate. Declarația de conformitate poate fi emisă pentru unul sau mai multe aparate și trebuie păstrată, în original, de emitentul acesteia. Marcajul CE trebuie să fie urmat de numărul de identificare a organismului notificat responsabil cu supravegherea CE.

4.2. Producătorul trebuie să aplice un sistem al calității aprobat, conform prevederilor pct. 4.3, pentru inspecția finală a aparatelor și pentru încercări, și este supus supravegherii CE conform prevederilor pct. 4.4.

4.3. Sistemul calității

4.3.1. Producătorul trebuie să înainteze o solicitare pentru aprobarea sistemului său de calitate unui organism notificat ales de el pentru aparatele în cauză. Solicitarea trebuie să cuprindă:

- a) documentația sistemului de calitate;
- b) un angajament de îndeplinire a obligațiilor ce rezultă din sistemul calității, așa cum este aprobat;
- c) un angajament de menținere a sistemului calității aprobat, pentru a asigura eficacitatea și corectitudinea continue ale acestuia;
- d) documentația referitoare la tipul aprobat și o copie a certificatului examinării CE de tip.

4.3.2. Ca parte a sistemului calității, fiecare aparat trebuie examinat și încercat conform prevederilor standardelor aplicabile prevăzute la art. 6 din hotărâre sau trebuie supus unor încercări cu efect echivalent, în vederea verificării conformității acestuia cu cerințele esențiale aplicabile din prezenta hotărâre. Toate elementele, cerințele și prevederile adoptate de producător trebuie să figureze într-o documentație sistematizată și ordonată sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Această documentație a sistemului calității trebuie să permită o interpretare uniformă a programelor, planurilor, manualelor și înregistrărilor privind calitatea.

Documentația sistemului calității trebuie să conțină, în special, o descriere corespunzătoare a:

- a) obiectivelor sistemului calității, structurii organizatorice și a responsabilităților conducerii și prerogativelor acesteia cu privire la calitatea aparatului;
- b) examinărilor și încercărilor care vor fi efectuate după fabricație;
- c) metodei de verificare a funcționării efective a sistemului calității.

4.3.3. Organismul notificat va examina și va evalua sistemul calității pentru a determina dacă satisface cerințele prevăzute la pct. 4.3.2. Acesta prezumă conformitatea cu celelalte cerințe ale sistemului calității, care implementează standardul român SR EN ISO 9003:1994. Organismul notificat trebuie să notifice decizia sa producătorului și să informeze cu privire la aceasta celelalte organisme de certificare desemnate. Notificarea la producător trebuie să conțină concluziile examinării, numele și adresa organismului notificat și decizia motivată a evaluării efectuate asupra aparatelor în cauză.

4.3.4. Producătorul trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul calității, cu ocazia oricărei intenții de actualizare a sistemului, cu privire la schimbările aduse acestuia, de exemplu: tehnologii și concepte noi privind calitatea. Organismul notificat trebuie să examineze modificările propuse și să hotărască dacă sistemul calității modificat se conformează prevederilor sau dacă este necesară o nouă evaluare. Organismul notificat trebuie să notifice producătorului decizia sa. Notificarea trebuie să conțină concluziile controlului și decizia motivată a evaluării.

4.3.5. Un organism notificat care retrace aprobarea unui sistem al calității trebuie să informeze celelalte organisme notificate, motivându-și decizia.

4.4. Supravegherea CE

4.4.1. Scopul supravegherii CE este de a se asigura că producătorul îndeplinește în totalitate obligațiile care îi revin din sistemul calității aprobat.

4.4.2. Producătorul trebuie să permită accesul organismului notificat, în scopul efectuării inspecțiilor la locurile de control, încercare și depozitare, și trebuie să îi furnizeze acestuia toate informațiile necesare și, în special:

a) documentația sistemului calității;

b) înregistrările privind calitatea, ca de exemplu: rapoartele de inspecție și rezultatele încercărilor, rezultatele etalonărilor, rapoartele referitoare la calificarea personalului implicat etc.

4.4.3. Organismul notificat trebuie să efectueze cel puțin o dată la 2 ani un audit pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul calității aprobat și trebuie să elibereze producătorului un raport de audit.

4.4.4. În plus organismul notificat poate face vizite inopinate la producător. În timpul acestor vizite organismul notificat poate să efectueze sau să solicite efectuarea de încercări pe aparate. Acesta trebuie să elibereze producătorului un raport al inspecției și un raport al încercărilor efectuate, după caz.

4.4.5. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, trebuie să fie în măsură să prezinte, la cerere, organismului de control certificatele de conformitate emise de organismul notificat.

5. Verificarea CE a produsului

5.1. *Verificarea CE a produsului* este procedura prin care producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, verifică și declară că aparatele care se supun prevederilor pct. 3 sunt conforme cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și că satisfac cerințele esențiale aplicabile din prezenta hotărâre.

5.2. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație să asigure conformitatea cu cerințele esențiale aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia trebuie să aplice marcajul CE pe fiecare aparat și să emită o declarație de conformitate. Declarația de conformitate poate să fie emisă pentru unul sau mai multe aparate și trebuie păstrată, în original, de emitentul acesteia.

5.3. Organismul notificat trebuie să efectueze examinările și încercările adecvate pentru a verifica conformitatea aparatului cu cerințele esențiale aplicabile din prezenta hotărâre, fie prin examinarea și încercarea fiecărui aparat conform pct. 5.4, fie prin examinarea și încercarea aparatelor pe baze statistice, conform pct. 5.5, în funcție de alegerea producătorului.

5.4. Verificarea prin examinarea și încercarea fiecărui aparat.

5.4.1. Toate aparatele trebuie examinate individual și trebuie efectuate încercări corespunzătoare, conform prevederilor standardelor aplicabile prevăzute la art. 6 din hotărâre sau trebuie efectuate încercări cu efect echivalent, în vederea verificării conformității acestora cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele esențiale aplicabile din prezenta hotărâre.

5.4.2. Organismul notificat trebuie să aplice sau să dispună aplicarea pe fiecare aparat aprobat a numărului de identificare propriu și să emită un certificat de conformitate, pe baza încercărilor efectuate. Certificatul de conformitate poate să fie emis pentru unul sau mai multe aparate.

5.4.3. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, trebuie să fie în măsură să prezinte, la cerere, organismului de control certificatele de conformitate emise de organismul notificat.

5.5. Verificarea statistică

5.5.1. Producătorul trebuie să prezinte sub formă de loturi uniforme aparatele fabricate și trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație să asigure uniformitatea fiecărui lot fabricat.

5.5.2. Controlul statistic se efectuează în modul următor:

Aparatele trebuie supuse unui control statistic în funcție de parametrii tehnico-funcționali specificați în dosarul tehnic de fabricație. Acestea trebuie grupate în loturi identificabile care să conțină aparate de un singur model, fabricate în condiții identice. Un lot se examinează la intervale alese în mod aleatoriu. Aparatele care constituie eșantioane se examinează individual și sunt supuse încercărilor corespunzătoare, conform prevederilor din standardele aplicabile prevăzute la art. 6 din hotărâre sau se efectuează încercări cu efect echivalent, pentru a se asigura conformitatea cu cerințele esențiale și pentru a se stabili dacă lotul trebuie acceptat sau respins.

Se aplică un sistem de prelevare a eșantioanelor având următoarele caracteristici:

a) un nivel de calitate-standard care corespunde unei probabilități de acceptare de 95%, având un procentaj de neconformitate cuprins între 0,5% și 1,5%;

b) o calitate-limită care corespunde unei probabilități de acceptare de 5%, având un procentaj de neconformitate cuprins între 5% și 10%.

5.5.3. Pentru loturile acceptate organismul notificat trebuie să aplice sau să dispună aplicarea numărului de identificare propriu și să întocmească un certificat de conformitate pentru încercările efectuate. Toate aparatele din lot pot fi introduse pe piață, cu excepția acelor produse din eșantion care au fost găsite neconforme. Dacă un lot este respins, organismul notificat trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a împiedica introducerea pe piață a lotului respectiv, informând despre aceasta organismul de control și Ministerul Industriei și Resurselor. În cazul respingerii frecvente a loturilor, organismul notificat poate suspenda verificarea statistică. Sub responsabilitatea organismului notificat, producătorul poate aplica în timpul fabricației numărul de identificare a organismului notificat.

5.5.4. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, trebuie să fie în măsură să prezinte, la cerere, organismului de control certificatele de conformitate emise de organismul notificat.

6. Verificarea CE pentru unitatea de produs

6.1. *Verificarea CE pentru unitatea de produs* este procedura prin care producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, asigură și declară că aparatul în cauză, pentru care s-a emis certificatul de conformitate cu tipul, descris la pct. 2, este conform cerințelor esențiale aplicabile din prezenta hotărâre. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice marcajul CE pe aparat și trebuie să emită o declarație de conformitate care trebuie păstrată, în original, de emitentul acesteia.

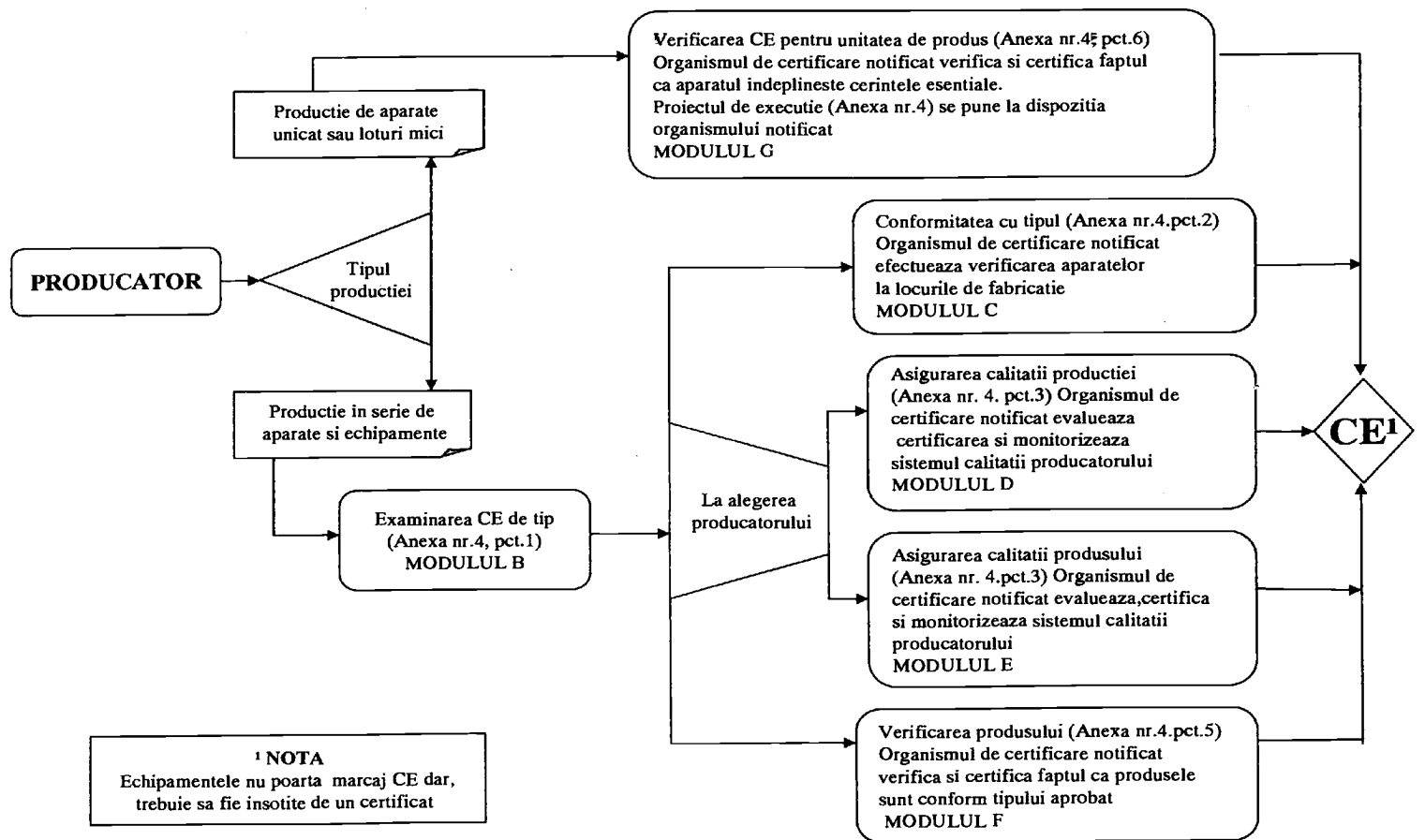
6.2. Organismul notificat trebuie să examineze aparatul și să efectueze încercările corespunzătoare, utilizând dosarul tehnic de fabricație, pentru a asigura conformitatea acestuia cu cerințele esențiale din prezenta hotărâre. Organismul notificat trebuie să aplice sau să dispună aplicarea numărului de identificare propriu pe aparatul aprobat și trebuie să emită un certificat de conformitate cu cerințele esențiale din prezenta hotărâre.

6.3. Scopul dosarului tehnic de fabricație, referitor la proiectul de execuție, conform anexei nr. 3, este de a permite evaluarea conformității cu cerințele esențiale din prezenta hotărâre și o înțelegere a proiectului, a fabricației și a funcționării aparatului. Proiectul de execuție trebuie pus la dispoziție organismului notificat.

6.4. Dacă organismul notificat consideră necesar, examinările și încercările pot fi efectuate după instalarea aparatului.

6.5. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia trebuie să fie în măsură să prezinte, la cerere, organismului de control certificatele de conformitate emise de organismul notificat.

PREZENTAREA SCHEMATICA A PROCEDURILOR DE EVALUARE A CONFORMITATII

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 6

INSCRIȚIUNĂRI

Aparatul sau placa de timbru trebuie să cuprindă marcajul de conformitate CE împreună cu următoarele informații:

- denumirea sau sigla producătorului;
- denumirea comercială a aparatului;
- tipul de alimentare electrică utilizată, după caz;
- categoria aparatului;
- ultimele două cifre ale anului în care a fost aplicat marcajul de conformitate.

ANEXA Nr. 7

CRITERII MINIME
pentru recunoașterea organismelor notificate

Organismele notificate recunoscute de Ministerul Industriei și Resurselor trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime:

- disponibilitatea personalului și a mijloacelor și echipamentelor necesare;
- competența tehnică și integritatea profesională a personalului;
- independență în efectuarea încercărilor, pregătirea rapoartelor, eliberarea certificatelor și în efectuarea supravegherii conform prevederilor prezentei hotărâri, precum și independența conducerii și a personalului tehnic față de toate cercurile, grupurile ori persoanele direct sau indirect implicate în domeniul aparatelor;
- menținerea de către personal a secretului profesional;
- deținerea unei asigurări de răspundere civilă pentru activitatea prestată, dacă această răspundere nu este asumată de către stat prin lege.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro